

Dosarul nr. 2ra-1043/20

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (jud. M. Iftodi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Corcenco. D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

22 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Olesea Rusanovschii,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Olesea
Rusanovschii împotriva lui Vadim Rusanovschii cu privire la încasarea pensiei de
întreținere pentru copilul minor și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 20 iunie 2019, Olesea Rusanovschii, reprezentată de avocatul Vasile Martin, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vadim Rusanovschii solicitând încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXXX, născut la XXXXX, în sumă bănească fixă de 2000 de lei lunar, până la atingerea majoratului copilului, compensarea cheltuielilor de judecată conform bonurilor de plată anexate.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, în data de 10 august 2012 a înregistrat căsătoria cu pârâtul Vadim Rusanovschii. La XXXXX s-a născut fiul XXXXX, care se afla la întreținerea și educația sa.

Ulterior, prin hotărârea din 23 iunie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, a fost desfăcut căsătoria încheiată cu pârâtul.

Totodată, a menționat că în ultimii doi ani relațiile s-au înrăutățit din diverse motive, dar în special pentru că pârâtul nu era angajat în câmpul muncii, întrebuița băuturi alcoolice. La fel, nu se preocupa de educația și întreținerea copilului minor, din care considerente îi era dificil să întrețină material familia singură fiul.

Reclamanta a afirmat că, datele Biroului Național de Statistică atestă că minimul de existență în semestrul I anul 2018 pentru un copil în vârstă de 1-6 a fost în sumă de 1536,90 de lei, deci cota fiecăruia părinte constituie 768,45 de lei.

Reclamanta a precizat că pârâtul din luna noiembrie, anul 2018, se află la muncă în Portugalia și având în vedere mărimea salariul în țările europene în raport cu cel din Republica Moldova, a considerat că este îndreptățită de a solicita încasarea pensia de întreținere pentru fiul minor, XXXXX, în mărime de 2000 de lei lunar.

Prin hotărârea din 24 septembrie 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Olesea Rusanovschii și s-a încasat de la Vadim Rusanovschii în beneficiul Olesei Rusanovschii pensia de întreținere pentru copilul minor XXXXX, născut la XXXXX, în sumă de 768, 45 de

lei, lunar, începând cu 20 iunie 2019 până la atingerea majoratului copilului; în restul sumei, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată; totodată, s-a indicat că hotărârea în ceea ce privește încasarea pensiei de întreținere de la Vadim Rusanovschii, se supune executării imediate; s-a încasat de la Vadim Rusanovschii în beneficiul Olesei Rusanovschii cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000, 00 de lei; s-a încasat de la Vadim Rusanovschii în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 276,65 de lei.

Prin decizia din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Olesea Rusanovschii, reprezentată de avocatul Vasile Martin și s-a menținut hotărârea din 24 septembrie 2019 a Judecătorei Edineț, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la prevederile art. 58 alin. (1), art. 74, art. 76 Codul familiei, art. 18, art. 27 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, art. 18 alin.(1) al Legii privind drepturile copilului nr.338 din 15 decembrie 1994, a apreciat că încasarea de la Vadim Rusanovschii în beneficiul Olesei Rusanovschii a pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXXX este una justificată, deoarece în ședință s-a stabilit cu certitudine că Rusanovschii Vadim este tatăl copilului minor XXXXX situație care prin prisma normelor enunțate, denotă și obligația acestui la întreținerea copilului său până la atingerea majoratului.

De asemenea, instanța de apel a considerat că suma de 768,45 de lei, lunar, încasată de instanța de fond cu titlu de pensie de întreținere este una justificată, ținând cont de vârsta fragedă a copilului și de datele Biroului Național de Statistică, care raportează pentru semestrul I a anului 2018 un minim de existență pentru copiii în vârstă de 1-6 ani, în mărime de 1500,03 de lei, lunar. Această sumă raportată ambilor părinți care datorează întreținere minorului XXXXX, constituie suma de 768,45 de lei lunar, pentru fiecare părinte, inclusiv pentru pârât.

La 27 mai 2020, prin intermediul poștei (f.d.85), Olesea Rusanovschii a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei la o nouă examinare.

În motivarea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărârile instanțelor judecătorești ierarhic inferioare, motivând că instanțele nu au luat în considerare prevederile art. 58 alin.(1) Codul familiei, care stipulează că părinții au drepturi și obligații egale față de copii.

La fel, urma a se lua în considerare și faptul că intimatul activează într-o țară europeană și beneficiază de un salariu nu mai mic de 1000 de euro, iar suma solicitată constituie doar 10 %, ceea ce este cu mult mai puțin decât în contextul prevederilor art.75 alin.(1) Codul familiei.

Recurenta a opinat că legea a fost interpretată în mod eronat și a fost aplicată în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului conform scrisorii de însoțire datate cu 22 iunie 2020 (f.d.89).

La 14 iulie 2020, prin intermediul poștei (f.d.94), Vadim Rusanovschii, reprezentat de avocatul Galina Lunga, a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 13 februarie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 27 mai 2020, prin intermediul poștei (f.d.85).

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale în adresa participanților la proces la 06 aprilie 2020, conform scrisorii de însoțire (f.d.78) și a fost recepționată de către partea recurentă la 10 aprilie 2020, conform avizului de recepție (f.d.80). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Olesea Rusanovschii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Olesea Rusanovschii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe,

suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Olesea Rusanovschii.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Olesea Rusanovschii împotriva deciziei din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat